32003R0692

17.4.2003 DZIENNIK URZĘDOWY UNII EUROPEJSKIEJ L 99/1

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 692/2003

z dnia 8 kwietnia 2003 r.

zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2081/92 w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia dla produktów rolnych i środków spożywczych

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 37,

uwzględniając wniosek Komisji ([1]),

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ([2]),

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ([3]),

uwzględniając opinię Komitetu Regionów ([4]),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2081/92 ([5]) nie obejmuje produktów winiarskich ani napojów spirytusowych; jednakże w celu uniknięcia luki we wspólnotowych przepisach dotyczących ochrony ocet winny powinien być włączony w zakres określony w jego art. 1. Aby sprostać oczekiwaniom niektórych producentów, konieczne również okazało się rozszerzenie wykazu produktów rolnych określonych w załączniku II do rozporządzenia (EWG) nr 2081/92. Właściwe jest również rozszerzenie wykazu określonego w załączniku I do wspomnianego rozporządzenia przez włączenie środków spożywczych uzyskiwanych z produktów z załącznika I do Traktatu, który został poddany jedynie niewielkim zmianom.

(2) Załącznik I do rozporządzenia (EWG) nr 2081/92 wymieniający rodzaje środków spożywczych, które mogą być rejestrowane, zawiera naturalne wody mineralne oraz wody źródlane. Badania wniosków rejestracyjnych dla nich ujawniły pewne trudności: użycie identycznych nazw dla różnego rodzaju wód oraz nazw wymyślonych, nieobjętych przepisami wymienionego rozporządzenia, oraz uznanie, że produkty te nie są odpowiednie do rejestracji na mocy wymienionego rozporządzenia, w szczególności ze względu na konsekwencje wynikające z art. 13. Trudności te doprowadziły do wielu kolizji interesów w ciągu prac nad wprowadzeniem w życie wspomnianego rozporządzenia.

(3) Wody mineralne i źródlane były już przedmiotem dyrektywy Rady 80/777/EWG z dnia 15 lipca 1980 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich w zakresie wydobywania i wprowadzania do obrotu naturalnych wód mineralnych ([6]). Nawet jeśli ta dyrektywa nie ma dokładnie takiego samego celu, jak rozporządzenie (EWG) nr 2081/92, tym niemniej dostarcza ona wystarczającej regulacji na poziomie wspólnotowym; dlatego nazwy wód mineralnych i źródlanych nie powinny być rejestrowane. Dlatego wody mineralne i źródlane powinny zostać skreślone z załącznika I do rozporządzenia (EWG) nr 2081/92. Niektóre nazwy zostały już zarejestrowane w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 1107/96 z dnia 12 czerwca 1996 r. w sprawie rejestracji oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia zgodnie z procedurą określoną w art. 17 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2081/92 ([7]) i aby uniknąć jakiegokolwiek uszczerbku dla tych przepisów, powinien zostać ustalony okres przejściowy do dnia 31 grudnia 2013 r., po którym nazwy te nie będą już znajdowały się w rejestrze określonym w art. 6 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 2081/92.

(4) Artykuł 4 rozporządzenia (EWG) nr 2081/92 zawiera niewyczerpujący wykaz informacji, które powinna zawierać specyfikacja danego produktu. W niektórych wypadkach, takich jak zachowanie typowych cech charakterystycznych produktów lub zapewnienie możliwości ich prześledzenia lub kontroli, pakowanie musi mieć miejsce w określonych obszarach geograficznych. Powinna zostać wyraźnie przewidziana możliwość włączenia przepisów odnoszących się do pakowania, do specyfikacji produktu, kiedy takie okoliczności występują i są uzasadnione.

(5) Dla ochrony tradycyjnego dziedzictwa producentów z Państw Członkowskich powinny zostać ustanowione właściwe przepisy w celu uregulowania przypadków, w których nazwy geograficzne są całkowicie lub częściowo homonimiczne. Przepisy te powinny obejmować zarówno nazwy spełniające wymogi rejestracyjne, jak i te, które ich nie spełniają, ale spełniają niektóre dokładnie określone wymogi stosowania.

([1]) Dz.U. C 181 E z 30.7.2002, str. 275.
([2]) Opinia wydana dnia 5 grudnia 2002 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).
([3]) Dz.U. C 241 z 7.10.2002, str. 57.
([4]) Opinia wydana dnia 31 lipca 2002 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).
([5]) Dz.U. L 208 z 24.7.1992, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2796/2000 (Dz.U. L 324 z 21.12.2000, str. 26).
([6]) Dz.U. L 229 z 30.8.1980, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 96/70/WE (Dz.U. L 299 z 23.11.1996, str. 26).
([7]) Dz.U. L 148 z 21.6.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2703/2000 (Dz.U. L 311 z 12.12.2000, str. 25).

(6) Artykuł 10 powinien zostać zmieniony tak, aby odnosił się do normy EN 45011 w sposób, który zapewni jakiekolwiek przyszłe zmiany.

(7) Jeżeli po przedstawieniu odpowiedniej przyczyny grupa, osoba fizyczna lub prawna zechce zrezygnować z rejestracji oznaczenia geograficznego lub nazwy pochodzenia, taka nazwa powinna zostać wykreślona ze wspólnotowego rejestru.

(8) Porozumienie o handlowych aspektach praw własności intelektualnej (Porozumienie TRIPS z 1994 r. zawarte w załączniku 1C do Porozumienia ustanawiającego Światową Organizację Handlu) zawiera szczegółowe przepisy dotyczące istnienia, nabywania, zakresu, posiadania i stosowania praw własności intelektualnej.

(9) Ochrona uzyskiwana poprzez rejestrację na mocy rozporządzenia (EWG) nr 2081/92 jest otwarta dla nazw ustanowionych przez państwa trzecie na zasadzie wzajemności i na warunkach równoważności, przewidzianych w art. 12 tego rozporządzenia. Artykuł ten powinien być uzupełniony tak, aby gwarantował, że wspólnotowa procedura rejestracji będzie dostępna dla państw spełniających te warunki.

(10) Artykuł 7 rozporządzenia (EWG) nr 2081/92 określa, w jaki sposób należy wnosić i rozpatrywać sprzeciwy. W celu spełnienia zobowiązań wynikających z art. 22 Porozumienia TRIPS powinno być jasne, że w tej sprawie obywatele Państw Członkowskich WTO objęci są przez te porozumienia oraz że przepisy, o których mowa, stosują się bez uszczerbku dla umów międzynarodowych, jak przewidziano w art. 12 wspomnianego rozporządzenia. Prawo sprzeciwu powinno zostać przyznane obywatelom Państw Członkowskich WTO, posiadającym uzasadniony interes na takich samych warunkach, jak ustanowiono w art. 7 ust. 4 wspomnianego rozporządzenia. Zgodność z tymi warunkami musi być wykazana w stosunku do terytorium Wspólnoty, tj. do terytorium, na którym stosuje się ochronę przyznaną na mocy rozporządzenia.

(11) Artykuł 24 ust. 5 Porozumienia TRIPS stosuje się nie tylko do zarejestrowanych znaków towarowych lub tych, o które złożono wniosek, ale również do tych, w stosunku do których prawa zostały nabyte poprzez użycie przed określoną datą, w szczególności tych dotyczących ochrony nazwy w kraju pochodzenia. Dlatego należy zmienić art. 14 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2081/92: obecnie określoną datę odniesienia należy zmienić na datę ochrony w kraju pochodzenia lub złożenia wniosku o rejestrację oznaczenia geograficznego lub nazwy pochodzenia, w zależności, czy nazwa podlega przepisom art. 17 lub art. 5 tego rozporządzenia; ponadto w jego art. 14 ust. 1 data odniesienia powinna stać się datą złożenia wniosku zamiast datą pierwszej publikacji.

(12) Środki niezbędne do wprowadzenia w życie rozporządzenia (EWG) nr 2081/92 należy przyjąć zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ([1]).

(13) Procedura uproszczona przewidziana w art. 17 rozporządzenia (EWG) nr 2081/92 w zakresie rejestracji nazw już chronionych bądź ustanowionych poprzez używanie w Państwach Członkowskich nie przewiduje prawa sprzeciwu. Przepis ten należy skreślić ze względu na bezpieczeństwo prawne i przejrzystość. Z uwagi na spójność należy również skreślić przepis o pięcioletnim okresie przejściowym przewidzianym w art. 13 ust. 2, w przypadku nazw zarejestrowanych na mocy art. 17, jednak bez uszczerbku dla wyczerpania tego okresu w odniesieniu do nazw już zarejestrowanych.

(14) Należy więc zmienić rozporządzenie (EWG) nr 2081/92, jak wskazano powyżej,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (EWG) nr 2081/92 wprowadza się następujące zmiany:

1) artykuł 1 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia zasady ochrony nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych produktów rolnych przeznaczonych do spożycia przez ludzi, określonych w załączniku I do Traktatu i środków spożywczych określonych w załączniku I do niniejszego rozporządzenia oraz produktów rolnych określonych w załączniku II do niniejszego rozporządzenia.

Jednakże niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do produktów sektora winiarskiego, z wyjątkiem octów winnych lub do napojów spirytusowych. Ustęp ten pozostaje bez uszczerbku dla stosowania rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina.

Załączniki I i II do niniejszego rozporządzenia mogą zostać zmienione przy zastosowaniu procedury określonej w art. 15."

2) artykuł 4 ust. 2 lit. e) otrzymuje brzmienie:

„e) opis metody uzyskiwania produktu rolnego lub środka spożywczego, a w stosownych przypadkach, oryginalnych i niezmiennych metod lokalnych, a także informacji dotyczących pakowania, jeżeli grupa stawiająca żądanie określa i uzasadnia, że pakowanie musi mieć miejsce w wyznaczonym obszarze geograficznym w celu zachowania jakości, zapewnienia możliwości prześledzenia oraz zapewnienia kontroli."

([1]) Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

3) w art. 5 ust. 5 akapit ostatni otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli wniosek dotyczy nazwy, która wskazuje również granice obszaru geograficznego lub nazwę tradycyjnie stosowaną, związaną z tym obszarem geograficznym, znajdującym się w innym Państwie Członkowskim lub w państwie trzecim uznawanym zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 12 ust. 3, Państwo Członkowskie, do którego wniosek został przesłany, zasięga opinii Państwa Członkowskiego lub odpowiedniego państwa trzeciego przed przekazaniem wniosku.

Jeżeli po konsultacjach grupy, osoby fizyczne lub prawne z państw, o których mowa, zgodzą się na całościowe rozwiązanie, państwa te mogą przedłożyć Komisji wspólny wniosek o rejestrację.

Przepisy szczególne mogą zostać przyjęte zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 15."

4) po art. 6 ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Komisja udostępni do publicznej wiadomości każdy wniosek o rejestrację, wskazując datę, kiedy wniosek został złożony."

5) w art. 6 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Jeżeli wniosek dotyczy homonimu zarejestrowanej już nazwy pochodzącej z Unii Europejskiej lub państwa trzeciego uznanego zgodnie z procedurą określoną w art. 12 ust. 3, Komisja może zażądać opinii Komitetu przewidzianego w art. 15 przed rejestracją na mocy ust. 3 niniejszego artykułu.

Nazwa homonimiczna spełniająca wymogi niniejszego rozporządzenia zostaje zarejestrowana z należytym uwzględnieniem lokalnego i tradycyjnego użycia oraz istniejącym ryzykiem pomylenia, w szczególności:

— nazwa homonimiczna, która wprowadza w błąd opinię publiczną, że produkty pochodzą z innego terytorium, nie zostanie zarejestrowana, nawet jeżeli nazwa jest trafna, a jej sformułowanie dotyczy rzeczywistego terytorium, regionu lub miejsca pochodzenia danych produktów rolnych lub środków spożywczych;

— zastosowanie zarejestrowanej homonimicznej nazwy powinno podlegać jasnemu rozróżnieniu w praktyce między homonimem zarejestrowanym w następstwie a nazwą, która już znajduje się w rejestrze, uwzględniając potrzebę traktowania wymienionych producentów z zachowaniem zasady równości i nie wprowadzając w błąd konsumentów."

6) w art. 10 ust. 3 dodaje się akapity w brzmieniu:

„Norma lub stosowana wersja normy EN 45011, której wymogi muszą spełnić organizacje prywatne w celach zatwierdzenia, zostanie ustanowiona lub zmieniona zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 15.

Norma równoważna lub stosowana wersja normy równoważnej w przypadku państw trzecich uznanych na podstawie art. 12 ust. 3, której wymogi muszą spełnić organizacje prywatne w celach zatwierdzenia, zostanie ustanowiona lub zmieniona zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 15."

7) w art. 11 ust. 4 dodaje się, co następuje:

„Zawiadomienie o unieważnieniu zostaje opublikowane *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*."

8) po art. 11 dodaje się art. 11a w brzmieniu:

„*Artykuł 11a*

Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 15 Komisja może unieważnić rejestrację nazwy w następujących wypadkach:

a) kiedy państwo, które przedłożyło pierwotny wniosek o rejestrację stwierdzi, że żądanie unieważnienia, przedłożone przez grupę lub przez odnośną osobę fizyczną lub prawną jest uzasadnione i przekazuje go Komisji;

b) z uzasadnionych przyczyn, kiedy zgodność z warunkami ustanowionymi dla produktu rolnego i środka spożywczego noszącego nazwę podlegającą ochronie nie może być dłużej zapewniona.

Przepisy szczególne mogą zostać przyjęte zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 15.

Zawiadomienie o unieważnieniu zostaje opublikowane *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*."

9) w art. 12 ust. 1 tiret drugie otrzymuje brzmienie:

„— zainteresowane państwo trzecie posiada rozwiązania kontrolne oraz prawo sprzeciwu równoważne do tych ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu"

10) w art. 12 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Komisja zbada, na wniosek zainteresowanego państwa oraz zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 15, czy państwo trzecie wypełnia warunki równoważności i daje gwarancje w rozumieniu ust. 1 jako wynik swego ustawodawstwa krajowego. Kiedy decyzja Komisji jest pozytywna, stosuje się procedurę określoną w art. 12a."

11) po art. 12 dodaje się art. 12a, 12b, 12c, i 12d w brzmieniu:

„*Artykuł 12a*

1. W przypadku przewidzianym w art. 12 ust. 3, jeżeli grupa, osoba fizyczna lub prawna, określona w art. 5 ust. 1 i 2, w państwie trzecim zechce posiadać nazwę zarejestrowaną na podstawie niniejszego rozporządzenia, prześle wniosek rejestracyjny do władz państwa, w którym położony jest obszar geograficzny. Do wniosków muszą być dołączone specyfikacje określone w art. 4 dla każdej nazwy.

Jeżeli wniosek dotyczy nazwy, która wyznacza również granicę obszaru geograficznego lub tradycyjną nazwę związaną z tym obszarem geograficznym w Państwie Członkowskim, państwo trzecie, do którego wniosek został przesłany, zasięga opinii danego Państwa Członkowskiego, przed przekazaniem wniosku.

Jeżeli po konsultacjach grupy, osoby fizyczne lub prawne z zainteresowanych państw zgodzą się na całościowe rozwiązanie, państwa te mogą przedłożyć Komisji wspólny wniosek o rejestrację.

Przepisy szczególne mogą zostać przyjęte zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 15.

2. Jeżeli państwo trzecie, określone w ust. 1, uważa wymogi niniejszego rozporządzenia za spełnione, przekazuje Komisji wniosek rejestracyjny wraz z:

a) opisem przepisów prawnych i użycia, na podstawie których nazwa pochodzenia lub oznaczenie geograficzne w państwie podlega ochronie lub jest ustanowiona;

b) deklaracją, że struktury przewidziane w art. 10 zostały ustanowione na jego terytorium; oraz

c) innymi dokumentami, na których opiera się jego ocena.

3. Wniosek i inne dokumenty przekazane Komisji zredagowane są w jednym z języków urzędowych Wspólnoty lub dołączone jest do nich tłumaczenie na jeden z urzędowych języków Wspólnoty.

Artykuł 12b

1. Komisja w ciągu sześciu miesięcy sprawdzi, czy wniosek rejestracyjny przesłany przez państwo trzecie zawiera wszystkie niezbędne elementy i poinformuje zainteresowane państwo o swoich wnioskach.

Jeżeli Komisja:

a) wywnioskuje, że nazwa spełnia warunki do ochrony, opublikuje wniosek zgodnie z art. 6 ust. 2. Przed publikacją Komisja może zapytać Komitet przewidziany w art. 15 o jego opinię;

b) wywnioskuje, że nazwa nie spełnia warunków do ochrony, podejmie decyzję, po konsultacji z państwem, które przekazało wniosek, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 15, aby nie przystępować do publikacji, przewidzianej w lit. a).

2. W ciągu sześciu miesięcy od daty publikacji, przewidzianej w ust. 1 lit. a) każda osoba fizyczna lub prawna posiadająca uzasadniony interes może wnieść sprzeciw przeciwko wnioskowi opublikowanemu zgodnie z ust. 1 lit. a) na następujących warunkach:

a) kiedy sprzeciw pochodzi od Państwa Członkowskiego Unii Europejskiej lub członka WTO, art. 7 ust. 1, 2 i 3 oraz art. 12d stosuje się odpowiednio;

b) kiedy sprzeciw pochodzi od państwa trzeciego spełniającego warunki równoważności określone w art. 12 ust. 3, a właściwie umotywowana deklaracja sprzeciwu zostanie przekazana państwu, w którym wymieniona wyżej osoba fizyczna lub prawna przebywa lub ma siedzibę, i które prześle tę deklarację Komisji.

Deklaracja sprzeciwu i inne dokumenty przekazane Komisji zredagowane są w jednym z urzędowych języków Wspólnoty lub dołączone jest do nich tłumaczenie na jeden z urzędowych języków Wspólnoty.

3. Komisja zbada dopuszczalność zgodnie z kryteriami ustanowionymi w art. 7 ust. 4. Kryteria te muszą być przedstawione w odniesieniu do terytorium Wspólnoty. Kiedy dopuszczalny jest jeden lub więcej sprzeciw, Komisja przyjmuje decyzję zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 15 po konsultacji z państwem, które przekazało wniosek, uwzględniając tradycyjne i właściwe użycie oraz istniejące ryzyko pomylenia na terytorium Wspólnoty. Jeżeli decyzja nakazuje przeprowadzenie rejestracji, nazwa zostaje wprowadzona do rejestru przewidzianego w art. 6 ust. 3 i opublikowana zgodnie z art. 6 ust. 4.

4. Jeżeli Komisja nie otrzymała żadnej deklaracji sprzeciwu, wprowadzi ona daną nazwę(-y) do rejestru przewidzianego w art. 6 ust. 3 i opublikuje tę nazwę(-y) w sposób przewidziany w art. 6 ust. 4.

Artykuł 12c

Grupa, osoba fizyczna lub prawna określona w art. 5 ust. 1 i 2 może żądać zmiany specyfikacji dla nazwy zarejestrowanej na mocy art. 12a i 12b, w szczególności uwzględniając rozwój wiedzy naukowo-technicznej lub korektę stref geograficznych.

Procedura zgodnie z art. 12a i 12c ma zastosowanie.

Jednakże Komisja może podjąć decyzję, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 15, o niestosowaniu procedury przewidzianej w art. 12a i 12b, jeżeli zmiana ma charakter drugorzędny.

Artykuł 12d

1. W okresie sześciu miesięcy od daty ogłoszenia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, określonego w art. 6 ust. 2, odnoszącego się do wniosku rejestracyjnego przedłożonego przez Państwo Członkowskie, każda osoba fizyczna lub prawna, która posiada uzasadniony interes i pochodzi z Państwa Członkowskiego WTO lub państwa trzeciego uznanego na mocy procedury przewidzianej w art. 12 ust. 3, może wnieść sprzeciw do proponowanej rejestracji poprzez przesłanie właściwie umotywowanej deklaracji do państwa, w którym ona przebywa lub ma siedzibę i które przekaże tę deklarację, zredagowaną lub przetłumaczoną na język Wspólnoty, Komisji. Państwa Członkowskie zapewnią, żeby każda osoba z Państwa Członkowskiego WTO lub państwa trzeciego uznanego na mocy procedury przewidzianej w art. 12 ust. 3, która może przedstawić uzasadniony interes gospodarczy, była uprawniona do skonsultowania wniosku.

2. Komisja zbada dopuszczalność sprzeciwów zgodnie z kryteriami ustanowionymi w art. 7 ust. 4. Kryteria te muszą być zbadane i ocenione w odniesieniu do terytorium Wspólnoty.

3. Jeżeli sprzeciw jest dopuszczalny, Komisja, po konsultacji z państwem, które przekazało sprzeciw, przyjmie decyzję przy zastosowaniu procedury określonej w art. 15, uwzględniając tradycyjne i właściwe użycie oraz istniejące ryzyko pomylenia. Jeżeli decyzja nakazuje przeprowadzenie rejestracji, publikacja nastąpi zgodnie z art. 6 ust. 4."

12) artykuł 13 otrzymuje brzmienie:

a) ustęp 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W wypadku nazw, których rejestracja odbyła się zgodnie z art. 5 lub art. 12a, należy zapewnić maksymalny pięcioletni okres przejściowy zgodnie z art. 7 ust. 5 lit. b) lub art. 12b ust. 3 lub, art. 12d ust. 3, wyłącznie kiedy orzeczono dopuszczalność deklaracji sprzeciwu na takiej podstawie, że rejestracja proponowanej nazwy zagroziłaby istnieniu całkowicie lub częściowo homonimicznej nazwy lub istnieniu produktów, które zgodnie z prawem znajdują się w obrocie od przynajmniej pięciu lat poprzedzających datę opublikowania przewidzianą w art. 6 ust. 2.

Taki okres przejściowy może zostać ustanowiony, jedynie kiedy przedsiębiorcy wprowadzali do obrotu odnośne produkty zgodnie z prawem przy użyciu danych nazw bez przerwy przez okres przynajmniej pięciu lat poprzedzających datę opublikowania przewidzianą w art. 6 ust. 2."

b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Bez uszczerbku dla stosowania art. 14 Komisja może podjąć decyzję o zezwoleniu, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 15, na współistnienie nazwy zarejestrowanej oraz nazwy niezarejestrowanej, wyznaczając miejsce w Państwie Członkowskim lub w państwie trzecim uznanym na mocy procedury przewidzianej w art. 12 ust. 3, w którym ta nazwa jest identyczna z nazwą zarejestrowaną, pod warunkiem że spełnione są następujące warunki:

— identyczna niezarejestrowana nazwa była zgodnie z prawem używana w sposób konsekwentny i słuszny przez okres przynajmniej dwudziestu pięciu lat przed wejściem w życie rozporządzenia (EWG) nr 2081/92 oraz

— okazało się, że celem jej użycia nigdy nie było osiąganie korzyści z renomy nazwy zarejestrowanej oraz że opinia publiczna nie była lub nie mogła być wprowadzona w błąd, co do prawdziwego pochodzenia produktu, oraz

— problem wynikający z identycznych nazw został podniesiony przed rejestracją nazwy.

Nazwa zarejestrowana oraz dana identyczna nazwa niezarejestrowana mogą współistnieć przez okres nieprzekraczający maksymalnie piętnastu lat, po którym to okresie nazwa niezarejestrowana przestaje być w użyciu.

Używanie danej niezarejestrowanej nazwy geograficznej dozwolone jest, tylko kiedy kraj pochodzenia jest w sposób jasny i widoczny wskazany na etykiecie."

13) artykuł 14 otrzymuje brzmienie:

a) ustęp 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kiedy nazwa pochodzenia lub oznaczenie geograficzne jest zarejestrowane na podstawie niniejszego rozporządzenia, każdy wniosek o rejestrację znaku towarowego, który przeznaczony jest dla produktu tego samego rodzaju i którego użycie wywoła zaistnienie jednej z sytuacji wskazanych w art. 13, zostanie odrzucony, jeżeli został złożony po dacie przedłożenia Komisji wniosku o rejestrację nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego.

Znaki towarowe zarejestrowane z naruszeniem akapitu pierwszego zostaną unieważnione."

b) ustęp 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Z należytym uwzględnieniem prawa wspólnotowego znak towarowy, którego użycie wywoła zaistnienie jednej z sytuacji wskazanych w art. 13 i o który złożono wniosek, którego zarejestrowano lub ustanowiono poprzez używanie, jeżeli taka możliwość dopuszczona jest przez odnośne ustawodawstwo, w dobrej wierze na terytorium Wspólnoty, albo przed datą ochrony w kraju pochodzenia lub datą przedłożenia Komisji wniosku o rejestrację nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego, może pozostać w użyciu bez względu na rejestrację nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego, pod warunkiem że brak podstaw dla jego unieważnienia lub cofnięcia, jak określono w dyrektywie Rady 89/104/EWG z dnia 21 grudnia 1998 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (*) i/lub rozporządzeniu Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (**).

(*) Dz.U. L 40 z 11.2.1989, str. 1.
(**) Dz.U. L 11 z 14.1.1994, str. 1"

14) artykuł 15 otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 15*

1. Komisja jest wspomagana przez Komitet ds. Nazw Pochodzenia i Oznaczeń Geograficznych, złożony z przedstawicieli Państw Członkowskich i pod przewodnictwem przedstawiciela Komisji.

2. W przypadku dokonania odniesienia do niniejszego artykułu, art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE mają zastosowanie.

Okres określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwala swój regulamin wewnętrzny.

4. Komitet może badać wszelkie inne kwestie, które zostały mu przedstawione przez swojego przewodniczącego ze swojej własnej inicjatywy lub na wniosek przedstawiciela danego Państwa Członkowskiego."

15) skreśla się art. 13 ust. 2 i art. 17. Jednakże przepisy tych artykułów pozostają w zastosowaniu do nazw zarejestrowanych lub do nazw, w odniesieniu, do których złożono wniosek rejestracyjny zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 17 przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia;

16) załączniki I i II zastępuje się załącznikami I i II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Bez uszczerbku dla art. 1 pkt 16, art. 5 i 17 pozostają w zastosowaniu do wniosków o rejestrację nazw naturalnych wód mineralnych i źródlanych, jeśli wnioski te zostały złożone przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia.

Te naturalne wody mineralne i źródlane, które już zostały zarejestrowane i te, których rejestracja jest możliwa z uwagi na zastosowanie akapitu drugiego, będą nadal widnieć w rejestrze przewidzianym w art. 6 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 2081/92 i korzystać z ochrony przyznanej tym rozporządzeniem do dnia 31 grudnia 2013 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 8 kwietnia 2003 r.

W imieniu Rady

G. DRYS

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

„ZAŁĄCZNIK I

Środki spożywcze określone w art. 1 ust. 1:

— Piwo

— Napoje wytwarzane z ekstraktów roślinnych

— Chleb, ciasta, ciastka, wyroby cukiernicze, i inne wyroby piekarnicze

— Naturalne gumy i żywice

— Musztarda

— Ciasto makaronowe.”

ZAŁĄCZNIK II

„ZAŁĄCZNIK II

Produkty rolne określone w art. 1 ust. 1:

— Siano

— Olejki eteryczne

— Korek

— Koszenila (surowiec pochodzenia zwierzęcego)

— Kwiaty i rośliny ozdobne

— Wełna

— Wierzba.”
